

Február 10-én Hamvazószerda lesz, a Szent Negyvennap kezdete. Hamvazószerdán szigorú böjtöt tartunk: hústiltalom megtartása mellett háromszor étkezünk, és csak egyszer jóllakásig. Csabán 17 órakor, Ligeten 18 órakor lesz Hamvazószerdán szentmise.

Hétfőn és kedden a hétköznapi szentmisék templomainkban elmaradnak. Jövő vasárnap a szentmisék után is lehet hamvazásban részesülni.

Február 12-én a csabai templomban 16:30-kor, Klotildligeten 18 órakor kezdődik a keresztúti ima.

Február 12-én este 19 órakor taizéi imaest lesz az Egyházközségi nővérek kápolnájában.

Február 14-én 9 órakor szlovák nyelvű szentmisét mutatunk be a csabai templomban.

Kivételesen jövő vasárnap kerül sor a regnumi ifjúság havi szentmiséjére is, melyet ez alkalommal a ligeti templomban, du. 3-kor ünneplünk.

Előre jelezzük, hogy nagyböjtben két lelkigyakorlatot szervezünk: A piliscsabai nagytemplomban, február 20-án, szombaton 14 órától 17 óráig tartunk bűnbánati délutánt nagyböjti szentbeszédekkel és gyónási lehetőséggel. Klotildligeten március 14-16-ig lehet az esti, ill. vasárnap 9 órai szentmisék keretében triduumon részt venni. Piliscsabán Szűcs Balázs atya, Klotildligeten Bán Jónás ferences atya ígéhirdetéseit hallgathatjuk

Miserend

Klotildliget:

február 7. vasárnap	
ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>Iz 6,1-2a.3-8</i>	
<i>1Kor 15,1-11</i>	
<i>Lk 5,1-11</i>	

február 9. kedd	–
február 10. Hamvazószerda	18 óra
február 11. csütörtök	18 óra
február 13. szombat	18 óra
február 14. vasárnap	
ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
regnumi mise	15 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>MTörv 26,4-10</i>	
<i>Róm 10,8-13</i>	
<i>Lk 4,1-13</i>	

Pilisjászfalu:

február 14. vasárnap	17 óra
-----------------------------	--------

Piliscsaba:

február 7. vasárnap	
ünnepi szentmise	11 óra
február 10. Hamvazószerda	17 óra
február 12. péntek	17 óra
február 13. szombat	17 óra
február 14. vasárnap	
szlovák mise	
ünnepi szentmise	11 óra

Heti imaszándék

Szent Valentin püspök ünnepe kapcsán imádkozzunk a házasságra készülő fiatalokért és a házaspárokért.

Hívom a családokat 2016 februárjában

Képzeld – mondta barátnőjének egy idős asszony –, a napokban felkeresett egy szakdolgozatát író főiskolás. Arról faggattott, hogy én – akit tizenévesen szüleivel együtt kitelepítettek, aki így nem járhatott középiskolába sem, akinek nem egyengette senki és semmi az útját, sőt – hogyan gondolok vissza most, túl a nyolcvanon fiatalágomra, aktív életre. Elmondtam, hogy milyen öröm volt a többi kitelepített fiatalal együtt a szabadidőnkben olyan dolgokról beszélgetni, amit mások a gimnáziumban megtanulhattak. Eldicskedtem, hogy idős és betegeskedő szüleimet én tartottam el azzal, hogy többletmunkát vállaltam a faluban. Amikor meg visszakérültem a városba, és csak kazánfűtő lehettem egy szociális otthonban, akkor napközben sok szabadidőm jutott a jó meleg kazánházban, hogy levelezőként készüljek az érettségire. A főiskolás jegyezgetett, alig-alig kérdezett valamit, aztán egyszer csak kifakadt: „Ne tessék haragudni, de ezzel én nem tudok mit kezdeni. Engem az érdekelne, hogy milyen szörnyűségeken tetszett átmenni, hogy milyen gonoszságokkal

találkoztam. Arról beszéljen, hogy milyen sokat kellett szenvednie, hogy mi minderről maradt le, hogy hogyan szorították mindenütt a háttérbe!” „Tudja – válaszolt az idős asszony –, nekem boldog életem volt, sokat kellett küzdenem, de ez szép és jó volt, nem szenvedés, mindig tudtam, hogy küzdelem nélkül siker sincs.”

A közgondolkodás azt tartja, hogy az ember akkor lehet boldog, ha igényei és vágyai maradandóan teljesülnek. Mivel az emberi törekvések nagyon szerteágazók, a boldogság tartalmi megnevezése is sokféle lehet. Kant szerint az ember valójában soha nem tudja egyértelműen megmondani, hogy mit óhajt és mit akar. Aquinói Szent Tamás viszont arra hívta fel a figyelmet, hogy a boldogság olyan valóság, amit az ember nem tud nem akarni, hiszen az azonos akaratának teljesülésével. Másrészt mivel a boldogságot véges, földi lehetőségeink között keressük, de teljességét földi életünkben meg nem tapasztalhatjuk, mindig csak úgy lebeg előttünk mint eszmény. Isten az embert szeretetre, életre és boldogságra, és nem szenvedésre és halálra teremtette.

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
☎ (30) 748-4427
szarazlaszlor@gmail.com

A halál és a gyűlölet a bűn következménye. Isten azonban a bűn miatt nem vonja vissza minden embert üdvözíteni akaró tervét, hanem megváltást ígér. A földi élet megmarad ugyan a megpróbáltatások, a döntések és a küzdelmek idejének, de az ember végső célja az, hogy örökre részesedjék Isten életében, s benne megtalálja teljességét és nyugalomát. „Megteremtette Isten az embert kezdetben, és őt saját belátására bízta: adta még ezen felül parancsait és törvényeit. Ha meg akard tartani a parancsokat, azok megtartanak téged, ha állandóan gyakorlod a hűséget, amely előtte kedves. Vízet és tüzet helyeztél eléd, amelyiket akarsz, az után nyújtsd ki kezdet! Élet és halál, jó és rossz van az ember előtt, s azt kapja, ami kedvére van.” [Sir 15,14–18]

Az ember földi élete a családban kezdődik, ott fejlődik, alakul, érik. „A gyermek számára életbe vágóan fontos, hogy első életéveiben a feltétlen elfogadás és a szerető gondoskodás légköre vegye körül. Ennek elsődleges helye a harmonikus családi otthon. A család Aquinói Szent Tamás kifejezésével – és a modern embertudományok szerint is – »szellemi-lelki anyaméh« a gyermek számára: éppen annyira nélkülözhetetlen egyénisége kibontakozásához, mint ahogyan a magzati állapot a test kifejlődéséhez. Ahhoz, hogy az ember személyisége kialakuljon, szeretetre, »lélektől lélekig« ható párbeszédre és érzelmi kötődésre van szüksége. Megszületése után a csecsemő befogadja a reá sugárzó szeretetet, és annak légkörében nő fel: kapcsolatokat épít ki a körülötte élő, vele foglalkozó emberekkel, elsősorban

szüleivel, testvéreivel, rokonaival. Idővel azonban el kell jutnia e szeretet viszonzásáig, sőt a másokra figyelő, róluk gondoskodó szeretethez is.” (A *boldogabb családokért*, a Magyar Katolikus Püspöki Kar körlevele, 1999.) A család az a hely, ahol az ember megtanulja nemcsak megkülönböztetni a jót a rossztól, az igazat a hamistól, a szépet a csúfítól és a szentet a profántól, hanem az ezek közötti döntést is. „Az ember azonban csak szabadon fordulhat a jó felé, mely szabadságot kortársaink nagyra értékelik és lázasan keresik; méltán. De gyakran visszaélnék vele: úgy tekintik mint kötetlenséget, hogy mindent megtehessenek, ami élvezetet okoz, még a rosszat is. Az igazi szabadság azonban az istenképiség nagy jele az emberben. Isten ugyanis szándékosan hagyta az embert a saját döntésére, hogy így az a maga elhatározásából keresse a Teremtőt, és hozzá ragaszkodva, szabadon jusson el a teljes és boldog tökéletességre. Az ember méltósága tehát megköveteli, hogy tudatos és szabad választás alapján cselekedjék, tudniillik személyként, belső indítás és irányítás, ne pedig belső vak ösztön vagy merő külső kényszer hatására. E méltóságot akkor éri el az ember, ha kiszabadulva a szenvedélyek rabságából, a jó szabad választásával törekszik célja felé, az alkalmas eszközöket pedig hatékonyan és gondosan válogatja meg. Ezt az Istenre irányultságot a büntől megsebzett emberi szabadság teljesen csak Isten segítő kegyelmével tudja megvalósítani.” (*Gaudium et spes*, 17.) Ahhoz, hogy szeretni tudjunk a jót és tartózkodni tudjunk a rossztól, állan

dóan kérnünk kell a világosság és az erő e kegyelmét, élnünk kell a szentségekkel, együtt kell működnünk a Szentlélekkel, és követnünk kell hívásait. Ezért olyan fontos, hogy a család már a bölcsőben megalapozza a gyermek hitét, lefektesse azokat az alapokat, amelyekre építve élete részévé tud válni a kegyelem.

Az ember saját magát mint személyt éli meg, teljességéhez hozzátartoznak érte kapcsolatai, a kölcsönös szeretet is. Szeretni is csak szabadon lehet, az igazi szabadság pedig az ember istenképmás voltának legvilágosabb jele. Ebben az értelemben mondható, hogy a felebaráti szeretet mindenekelőtt és kizárólagosan a másik ember önmagára vonatkozó szabad döntésének tiszteletben tartását jelenti. Harmonikus életünk, boldogságunk egyik legfontosabb feltétele, hogy szeretünk és szerethetők vagyunk.

Könnyen beszélsz – szólalt meg elgondolkozva az idős asszony barátnője –, mert veled, akárhova kerültél, mindennél azonnal mindenki barátságos volt, kollégáid, főnökeid szerettek, megbecsültek, jó házasságban éltél, a gyerekeid, unokáid pedig most is szeretettel vesznek körül. Így könnyű azt mondani, hogy „boldog életed volt”. Sajnos nem mindenki ilyen szerencsés. Az én szerencsém ott kezdődött – hangzott a

válasz –, hogy a szüleim nagyon szerették egymást, az otthonunk szeretetteli légkörű volt. Úgy neveltek, hogy mindenkit tiszteljek, becsüljek, még akkor is, ha nem barátságos velem. Anyám mindig azt mondta, ha valaki goromba veled, te ne legyél vele az, nehogy oka legyen veled gorombán bánni. Voltak az életemben nehéz időszakok is, de sohasem keseredtem el, mert bíztam Istenben. Tudtam, hogy szeret, hát hogyné szerettem volna Őt én is, és ez a tudat boldog örömmel töltött el. Most boldogan gondolok vissza ezekre az időkre, küzdelmesek voltak, de szépek. Azt mondtam annak a szakdolgozatát író főiskolásnak is, hogy ne azon fáradjon, hogy a rosszat, a keserű és fájdalmas eseményeket dokumentálja, abból kevesen fognak okulni. Inkább keresse azt, hogy mi segítette hozzá az embereket ahhoz, hogy nehéz helyzetekben igazi sikereket érjenek el. Hogyan lehetett kedvezőtlen körülmények között boldog családokat alapítani? Egyáltalán: mi a boldog élet titka? Az én tapasztalatom az, hogy a boldogság belülről forrászik, és ha ez a forrás bő vizű, akkor a külső körülmények nem tudják elnyomni.

Bíró László,

az MKPK családreferens püspöke,
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke

E héten tartjuk a szülői értekezleteket, az elsősülők szülei számára, a következők szerint:

- A Pádúai Szt. Antal iskolában tanuló elsősülők szüleit, az iskola kápolnájába várjuk, kedden 17 órakor.
- A város más iskoláiba, ill. nem

Piliscsabai iskolába járó elsősülők szüleit a Hauck János iskolába várjuk, hétfőn 18 órakor.

Elsősülők harmadik osztályos kortól azok lehetnek, akik már két éve járnak hittanra, és részt vesznek a vasárnapi szentmiséken.